

Kinderalimentatie: een aftrekbare schuld in box 3!

24 februari 2011

De Hoge Raad heeft recent, bij arrest van 11 februari jl., beslist dat de verplichting tot het betalen van alimentatie aan de ex-echtgenoot én aan de kinderen in aftrek kan worden gebracht op de grondslag voor de belastingheffing in box 3. Dit arrest is achterhaald voor de partneralimentatie: de wetgever heeft die aftrekpost door een wetswijziging vanaf 30 december 2009 uitgesloten. Dit geldt echter niet voor kinderalimentatie. De verplichting tot het betalen van kinderalimentatie kan nog wel als schuld in box 3 in aftrek worden gebracht.

De aftrek van alimentatieverplichtingen in box 3 is eerder in BelastingBelangen aan de orde gesteld: zie BelastingBelangen augustus 2008: [Lijfrentegiften en alimentatie-uitkeringen: aftrekbaar in box 1 én box 3](#) en BelastingBelangen april 2009: [Kan ik mijn alimentatieverplichting dubbel aftrekken?](#)

De wetgever heeft in deze zaak al in 2009 ingegrepen en een (dubbele) aftrek van de partneralimentatie per 30 december 2009 onmogelijk gemaakt: de verplichting tot het betalen van partneralimentatie is wettelijk uitgesloten van aftrek in box 3. Door deze wetswijziging is het arrest van de Hoge Raad – dat een aftrek van de alimentatieverplichtingen wél toestaat – achterhaald. Maar uitsluitend voor de partneralimentatie; de wetswijziging ziet niet op kinderalimentatie! De ouder met een kinderalimentatieverplichting, kan die schuld – voor de contante waarde – in mindering brengen op de grondslag voor de vermogensrendementsheffing in box 3.

Tegenover de verplichting bij de ouder, staat bij de kinderen het recht op kinderalimentatie. Het is de vraag of de kinderen dat recht tot hun bezittingen in box 3 moeten rekenen. Fiscalisten zijn daarover verdeeld.

Verdedigbaar is dat de kinderen een vordering op de alimentatieplichtige ouder hebben waaraan in het economisch verkeer geen waarde kan worden toegekend. Het recht op verzorging – op alimentatie – is onverbrekelijk verbonden met de privé-sfeer van de ouder en het kind. Diezelfde redenering kan ook toegepast worden om de aftrekpost bij de ouder te weigeren, maar de Hoge Raad heeft die aftrekpost nadrukkelijk aanvaard.

Als het kind de alimentatievordering wél tot de grondslag van box 3 moet rekenen (net als de ouder: voor de contante waarde) wordt die bezitting krachtens de wet toegerekend aan de ouder die het gezag uitoefent. Een minderjarig kind heeft geen zelfstandige belastingplicht in box 3. Voor de toerekening aan de ouder moet worden vastgesteld welke ouder het gezag uitoefent. Bij meer recente echtscheidingen zijn dat vrijwel altijd beide ouders; zij hebben het co-ouderschap over hun kinderen. Dat betekent dat de alimentatieplichtige ouder de kinderalimentatie als schuld in box 3 in aftrek kan brengen, maar daartegenover ook de helft van de met die schuld samenhangende

vordering – als bezit van het minderjarige kind – moet aangeven. Uitgaande van een gelijke waardering van de vordering en schuld, resteert bij deze ouder een aftrekpost van de halve kinderalimentatieverplichting. De andere ouder, de ex-echtgenoot, krijgt de andere helft van de vordering in box 3 toegerekend.

Commentaar

Het is de vraag of de wetgever deze aftrekpost in box 3 ook zo snel zal repareren. Daar bestaat minder reden voor dan bij de partneralimentatie: bij die alimentatie was sprake van een dubbele fiscale aftrek, als persoonsgebonden aftrekpost én in box 3, en dat is bij de kinderalimentatie niet het geval. En bij de kinderalimentatie moeten de ouders tezamen ook de waarde van het recht op die alimentatie in box 3 aangeven, ieder voor de helft.